

รายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน
วิชาการจัดการความดี

The Comparison of Attitude towards Good Behavior Management of Student before
and after Learning Good Behavior Management Subject

โดย

นายวิสุทธิ์ ตรีเงิน

นางพจมาลย์ สกลเกียรติ

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัย

2552

ชื่อเรื่อง : การเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการจัดการความดี

ผู้วิจัย : นายวิสุทธิ์ ตรีเงิน

สถาบัน : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

นางพจมาลย์ สกลเกียรติ

ปีที่พิมพ์ : 2553

สถานที่พิมพ์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

แหล่งที่เก็บรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

จำนวนหน้า : 31 หน้า

: ศูนย์สนเทศและหอสมุด มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ลิขสิทธิ์ : สงวนลิขสิทธิ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการจัดการความดี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการความดี เป็นวิชาเลือกเสรี ประกอบด้วยนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 67 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดี แบบแผนการทดลองเป็นแบบ Pretest-Posttest การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีทางสถิติ t - test

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามีเจตคติต่อการจัดการความดี ก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักศึกษามีเจตคติที่ถูกต้องต่อการจัดการความดีมากกว่าเจตคติที่ผิด
3. นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายมีเจตคติต่อการจัดการความดีก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เลขทะเบียน.....	0209820
วันลงทะเบียน.....	- 7 ก.ค. 2553
เลข.....	370.114
	87867
	[2552]

Title : The Comparison of Attitude towards Good Behavior Management of Student
before and after Learning Good Behavior Management Subject

Researcher : Mr. Wisut Treengoen
Mrs. Pojamal Sakolkiat

Institution : Dhuraki Ppundit University

Year of publication : 2009

Publisher : Dhurakij Pundit University

Sources : Dhurakij Pundit University

No. of page : 31

Copy right : All right Reserved

This research aims at comparing students' attitude towards good behavior management before and after learning good behavior management subject

The sample group were 67 students in 5 faculty at the Dhurakij Pundit University in Bangkok ; The Faculties of Business Administration, The Faculties of Arts and Sciences, The Faculties of communication Arts, The Faculties of Information and Technology, and The Faculties of Fine and Applied Arts, registered for the of good behavior management as an elective course during the second semester of the 2009 academic year. The instrument used for gathering was the test of attitude towards good behavior management. The pretest-posttest of sample group was used in this research. The data were analyzed by using t – test.

The result of the study indicated that : 1) The students' attitude towards good behavior management before and after learning had significant difference at the .05 level. 2) The students had positive attitude more than negative attitude 3) Male and female students' attitude toward good behavior management before and after learning had no significant difference at the .05 level

คำนิยม

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากหลายๆ ฝ่าย ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ได้กรุณาให้ทุนสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สมบูรณ์วัลย์ สัตยารักษ์วิทย์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ดร. สุนทรี
ศาสตรสาระ ที่ปรึกษาอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ที่เป็นแรงผลักดันให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียน และได้ให้
ความกรุณาในการแนะนำ ให้ข้อคิดเห็นและตรวจแก้ไขรายงานผลการวิจัย

ขอขอบคุณ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์และ
วิทยาศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ และคณะศิลปกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียน
วิชาการจัดการความดี ที่ให้ความร่วมมือด้วยดีมาตลอด

คณะผู้วิจัย

พฤษภาคม 2553

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ข้อตกลงเบื้องต้น	2
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	4
ความดี	4
เจตคติ	5
สมมติฐานการวิจัย	7
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	8
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	8
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	8
การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
การวิเคราะห์ข้อมูล	10
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	11
ผลการวิจัย	11
ข้อวิจารณ์	22
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	23
สรุปผลการวิจัย	23
ข้อเสนอแนะ	25
เอกสารอ้างอิง	26
ภาคผนวก	28

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของแบบวัด เจตคติที่มีต่อการจัดการความดี <u>ก่อน</u> เข้าเรียนวิชาการจัดการความดี ของกลุ่มตัวอย่าง	11
2	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของแบบวัด เจตคติที่มีต่อการจัดการความดี <u>หลัง</u> เข้าเรียนวิชาการจัดการความดี ของกลุ่มตัวอย่าง	13
3	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อ การจัดการความดีของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง <u>ก่อน</u> เข้าเรียน วิชาการจัดการความดี	14
4	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อ การจัดการความดีของนักศึกษาชายและหญิง <u>หลัง</u> เข้าเรียน วิชาการ จัดการความดี	15
5	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อ การจัดการความดีของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง <u>ก่อน</u> เข้า <u>เรียนและหลัง</u> เข้าเรียน วิชาการจัดการความดีของกลุ่มตัวอย่าง	16
6	เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อ การจัดการความดี <u>ก่อน</u> เข้าเรียนและ <u>หลัง</u> เข้าเรียนวิชาการจัดการ ความดีของกลุ่มตัวอย่าง	17
7	แสดงค่าร้อยละความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการจัดการ ความดี <u>ถูกและผิด</u> ก่อนเข้าเรียนและ <u>หลัง</u> เข้าเรียน วิชาการจัดการ ความดี	18

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

จากปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย เช่น ปัญหายาเสพติด อาชญากรรม ความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาแหล่งอบายมุข แหล่งเร่ร่อน และโสเภณีเด็ก นอกจากนี้ปัญหาดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงบริบทแห่งการพัฒนาประเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ทุกภาคส่วนพยายามที่จะพัฒนา และมุ่งเน้นการแข่งขันกันทางด้านเศรษฐกิจและด้านวัตถุนกลายเป็นวัตถุนิยม ซึ่งนำไปสู่กระแสของการบริโภคนิยม แต่ด้านคุณธรรมจริยธรรม คือเรื่องของ คุณงามความดี การประพฤติดี ประพฤติชอบ ยังถูกละเลย

ปัญหาการขาดคุณธรรมจริยธรรมในเด็กและเยาวชน กลายเป็นปัญหาระดับชาติที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่ง จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) ได้ให้ความสำคัญในเรื่องยุทธศาสตร์การเสริมสร้างทุนทางสังคมเพื่อการพัฒนาประเทศ การเพิ่มคุณภาพและศักยภาพของคน มุ่งเน้นการพัฒนาจิต คุณธรรมจริยธรรมในสังคม

ผลจากการวิจัย การสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญตั้งแต่ พ.ศ. 2542 - 2547 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2548) ได้ประเมินลักษณะผู้เรียนที่เป็นผลจากการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และมาตรฐานการศึกษา ซึ่งมีเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้เก่ง ดี และมีความสุข โดยวิเคราะห์ข้อมูลและองค์ความรู้ในภาพรวม พบว่าผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาตามลักษณะชีวิตเท่าที่ควร ซึ่งการพัฒนาตามลักษณะชีวิตนี้เป็นเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียนให้เป็น "คนดี" ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ตัวอย่างของลักษณะชีวิตที่ยังไม่ได้รับการพัฒนามากเท่าที่ควร เช่น ความกตัญญู ความขยัน อดทน มีวินัย รับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ทักษะการเข้าสังคม การทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีความรับผิดชอบต่อสังคม ความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งลักษณะชีวิตดังกล่าวได้กำหนดไว้เป็นมาตรฐาน และตัวบ่งชี้ในการจัดการศึกษา นอกจากนี้ยังพบอีกว่าผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมอย่างสมดุล

เพื่อให้มีส่วนร่วมในการพัฒนานักศึกษาให้เป็น "คนดี" ตามเป้าหมายของมาตรฐานการเรียนรู้ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้เปิดสอนวิชาการจัดการความดี เป็นวิชาเลือกเสรี โดยมีวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะ

พัฒนาและส่งเสริมให้นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชานี้ มีเจตคติที่ดีต่อคุณงามความดี การประพฤติดี ประพฤติชอบ จนนำไปปฏิบัติในวิถีการดำเนินชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาด้านลักษณะชีวิตดังกล่าวข้างต้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการความดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการจัดการความดี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบเจตคติของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการความดี
2. ได้แนวทางในการปรับปรุงเนื้อหา และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาการจัดการความดี
3. ได้แบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษาที่สามารถนำไปใช้ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มประชากร เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการความดี (GE 354) ตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการความดี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552
2. ตัวแปรที่ศึกษาวิจัย
 - 2.1 ตัวแปรต้น วิชาการจัดการความดี
 - 2.2 ตัวแปรตาม เจตคติที่มีผลต่อการจัดการความดี

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการจัดการความดีเท่านั้น
2. นักศึกษาแสดงหรือตอบคำถามเกี่ยวกับเจตคติของตนเองตามความจริงที่รู้สึก

นิยามศัพท์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของคำศัพท์ไว้ดังต่อไปนี้

“เจตคติ” (Attitude) คือ การแสดงออกทางความรู้สึก หรือท่าที หรือความคิดเห็น หรือการแสดงออกที่เรียกว่า พฤติกรรม ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกหรือทางลบ และเจตคตินี้สามารถสร้างและเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าเรามีเจตคติเชิงบวก ก็จะแสดงออกในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย อยากทำ อยากปฏิบัติ อยากได้ และอยากใกล้ชิดสิ่งนั้น แต่หากเรามีเจตคติเชิงลบ ก็จะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ซึ่งอาจทำให้เราเกิดความเบื่อหน่ายหรือต้องการหนีห่างจากสิ่งเหล่านั้น

“ความดี” หมายถึง การมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ไม่ทำให้ตนเองและผู้อื่น รวมทั้งสังคมต้องเดือดร้อนอันเนื่องมาจากการกระทำของตนเอง

“กลุ่มตัวอย่าง” หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการความดี

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การเปรียบเทียบเจตคติของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการความดี (GE 354) ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมทฤษฎี จากบทความ วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ความดี
2. เจตคติ

ความดี

ความหมายของความดี

นักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความของความดีไว้ดังนี้

ไพบุลย์ วัฒนศิริธรรม กล่าวว่า ความดี คือการทำให้เกิดผลดีอย่างมีคุณค่าต่อผู้อื่น ต่อส่วนรวม รวมถึงต่อตนเอง ดังนี้

ผลดีต่อผู้อื่น โดยเฉพาะที่ไม่จำกัดพวก เหล่า ศาสนา เชื้อชาติ ฯลฯ

ผลดีต่อส่วนรวม รวมถึงต่อหมู่คณะ ต่อองค์กร ต่อชุมชน ต่อสังคม ต่อโลก ฯลฯ

ผลดีต่อตนเอง ได้แก่การพัฒนาตนเองอย่างเป็นคุณและสร้างสรรค์ รวมถึงการพัฒนาทางกาย ทางอารมณ์ ทางความคิด ทางจิตวิญญาณ ทางสติปัญญา ความสามารถ

ความดี หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วยความสามารถต่อไปนี้ (<http://computer.act.ac.th/education/eq/detail21.html>)

1. ความควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง

รู้อารมณ์และความต้องการของตนเอง

ควบคุมอารมณ์และความต้องการได้

แสดงออกได้อย่างเหมาะสม

2. เห็นใจผู้อื่น

ใส่ใจผู้อื่น

เข้าใจและยอมรับผู้อื่น

แสดงความเห็นใจผู้อื่นอย่างเหมาะสม

3. รับผิดชอบ

รู้จักให้ / รู้จักรับ

รับผิดชอบ / ให้อภัย

เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม

นอกจากนี้ ศาสตราจารย์ นายแพทย์ ประเวศ วะสี (<http://www.semsikkha.2553>) ยังกล่าวไว้ใน แผนทัศนคติ ถึงแนวทางแห่งความดี มีดังนี้

1. มีความหมั่นเพียร ฟังตนเองได้
2. มีความประหยัด อุดออม
3. มีความซื่อสัตย์ สุจริต
4. มีน้ำใจ และมีไมตรีต่อกัน
5. อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
6. อนุรักษ์วัฒนธรรม
7. พัฒนาจิตใจให้สูงขึ้น
8. มีการเรียนรู้เพื่อการเข้าถึงความดี

เจตคติความหมายของเจตคติ

เจตคติเป็นศัพท์บัญญัติทางวิชาการศึกษา มาจากคำภาษาอังกฤษว่า "attitude" ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า aptus แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม (ราชบัณฑิตยสถาน.2530) คำนี้ได้มีผู้ใช้คำอื่น ๆ ในความหมายเดียวกัน เช่น ทศนคติ

สุภาพ วาดเขียน (2525 : 210) ได้อธิบายว่า เจตคติเป็นกระบวนการทางความคิดของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดและแสดงออกมาทางพฤติกรรมโดยอาศัยประสบการณ์เดิม

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 3) ได้สรุปคำจำกัดความของเจตคติว่า เจตคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

สุชา จันทร์เอม (2527 : 242) ; พรรณี ช. เจนจิต (2528 : 288) และบุญเรียง ขจรศิลป์ (2530 : 110) ได้ให้ความหมายของเจตคติสรุปได้ดังนี้ ว่าเป็นเรื่องของความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าทั้งในทางบวกและทางลบ

Good (อ้างถึงใน สสวท., 2530 : 4) ได้ให้คำจำกัดความของเจตคติว่า หมายถึง ความพร้อมของบุคคลที่แสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหา หนี หรือต่อต้าน ต่อเหตุการณ์ บุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

Anatasi (อ้างถึงใน ประชุมสุขและคณะ, 2519 : 480) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองสิ่งเร้าที่กำหนดให้เป็นพวกๆในทางชอบหรือไม่ชอบ

Ferguson (อ้างถึงใน สสวท., 2530 : 5) กล่าวว่า เจตคติเป็นการแสดงออกของความเชื่อว่าอะไรถูก อะไรผิด ชอบหรือไม่ชอบ

Robbins (1983 : 55) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึงการประเมินวัตถุ บุคคลหรือสถานการณ์ต่างๆ ในทางที่พึงปรารถนา ซึ่งจะแสดงถึงการที่บุคคลมีความรู้สึกต่อบุคคลหรือสิ่งต่างๆ เหล่านั้น

จากแนวความคิด คำนิยาม คำจำกัดความข้างต้น พอสรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง กระบวนการทางความคิด หรือการแสดงออกที่มีต่อวัตถุ สิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ว่าชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

ลักษณะสำคัญของเจตคติ

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2528 : 231) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของเจตคติ สรุปได้ดังนี้ คือ

1. เจตคติ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือได้ประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด
2. เจตคติ เป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงพฤติกรรมของบุคคล กล่าวคือถ้ามีเจตคติดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้นๆ ถ้ามีเจตคติไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหา โดยการถอยหนีหรือต่อต้าน เช่น เด็กชอบครูสอน ทำให้อยากเรียนวิชาที่ครูสอน ถ้าเด็กไม่ชอบวิชานั้นๆ หรือไม่ชอบครูนั่นก็หลีกเลี่ยงไม่เรียนวิชานั้นๆ เป็นต้น

3. เจตคติ สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่บุคคลอื่นได้ เช่น บิดามารดา ไม่ชอบบุคคลหนึ่ง ย่อมมีแนวโน้มทำให้เด็กไม่ชอบบุคคลนั้นด้วย

4. เจตคติ สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากเจตคติเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไป เจตคติย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น เดิมทีมีนิสัยเข้ามาเรียน วิชาจิตวิทยาการศึกษาอาจไม่ชอบวิชานี้เลย เรียกว่ามีเจตคติทางลบ แต่เมื่อเรียนไปสักครึ่งหนึ่งของ บทเรียนมีความรู้สึกว่าเป็นวิชาที่มีประโยชน์ จึงเปลี่ยนแปลงแนวความคิดจากความไม่ชอบเป็น ความชอบแทน

องค์ประกอบของเจตคติ

ทบวงมหาวิทยาลัย (2525 : 54) และสุชา จันท์เอม (2527 : 242-243) มีความเห็นเหมือนกันว่า เจตคติมีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive component) หมายถึง องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจที่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นองค์ประกอบของที่มนุษย์ใช้ในการคิด ตอบสนอง หรือช่วยประเมินผลสิ่งเหล่านั้น ซึ่งมีผลทำให้บอกได้ว่าชอบหรือไม่ชอบ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Feeling component) เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกของบุคคลหรืออารมณ์ของบุคคลที่คล้อยตามความคิด และสัมพันธ์กับสิ่งเร้าต่างๆเป็นผลเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเหล่านั้นแล้ว

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Action tendency component) คือ ความพร้อมที่จะกระทำหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในรูปการยอมรับ ปฏิเสธ หรือเฉยๆ และเป็นการกระทำที่สามารถสังเกตได้

องค์ประกอบทั้ง 3 นี้ มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และมีผลต่อการพัฒนาเจตคติของบุคคล ซึ่งต้องอาศัยการจูงใจ การเรียนรู้ และการรับรู้

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนวิชาการจัดการความดีมีเจตคติต่อการจัดการความดีสูงขึ้น
2. นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายที่เรียนวิชาการจัดการความดี มีเจตคติต่อการจัดการความดีไม่แตกต่างกัน

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการจัดการ
ความดีของนักศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาการจัดการความดี ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย
ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการความดี (GE 354)
ทั้งหมด

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการความดี
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 67 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดี
ซึ่งมี 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อความเป็นแบบวัดการประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมี
5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีข้อคำถาม
รวมทั้งหมด 15 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวก จำนวน 8 ข้อ และข้อคำถามทางลบ จำนวน 7 ข้อ และ
ตรวจให้คะแนนดังนี้

ข้อความทางบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน

ข้อความทางลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	คะแนน
เห็นด้วย	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน

การกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545, 102 - 103)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51 – 5.00	มีเจตคติต่อการจัดการความดีในระดับมากที่สุด
3.51 – 4.50	มีเจตคติต่อการจัดการความดีในระดับมาก
2.51 – 3.50	มีเจตคติต่อการจัดการความดีในระดับปานกลาง
1.51 – 2.50	มีเจตคติต่อการจัดการความดีในระดับน้อย
1.00 – 1.50	มีเจตคติต่อการจัดการความดีในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ข้อความเป็นแบบให้แสดงความคิดเห็นที่มีเจตคติต่อการจัดการความดี
ในลักษณะเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยให้ทำเครื่องหมายถูก (✓) ถ้าไม่เห็นด้วยให้ทำ
เครื่องหมายผิด (X) จำนวน 15 ข้อ และกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ค่าร้อยละเพื่อแปลเป็นเจตคติ
ที่ถูกต้อง หรือเจตคติที่ผิด ดังนี้

เจตคติที่ถูกต้อง

ร้อยละ	ความหมาย
84 - 100	มีเจตคติที่ถูกต้องในระดับมาก
67 - 83	มีเจตคติที่ถูกต้องในระดับปานกลาง
50 - 66	มีเจตคติที่ถูกต้องในระดับน้อย

เจตคติที่ผิด

ร้อยละ	ความหมาย
84 - 100	มีเจตคติที่ผิดในระดับมาก
67 - 83	มีเจตคติที่ผิดในระดับปานกลาง
50 - 66	มีเจตคติที่ผิดในระดับน้อย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดี
2. ดำเนินการสอนตามปกติ เป็นเวลา 13 สัปดาห์ ซึ่งในระหว่างนี้นักศึกษาจะได้เยี่ยมชมองค์กรที่ได้ทำความดีแก่สังคม ได้ค้นคว้าข้อมูลของบุคคลที่สังคมยกย่องเป็นคนดี และนักศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม
3. เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีฉบับเดิม
4. ตรวจสอบแบบวัด แล้วนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานหลังจากเรียนวิชาการจัดการความดี

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการจัดการความดีโดยใช้ t - Test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 หาค่าเฉลี่ย \bar{X}
 - 1.2 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. ทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t - Test

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาเพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษา ก่อนเรียน และหลังเรียนวิชาการจัดการความดี หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของกลุ่มตัวอย่าง
2. การเปรียบเทียบคะแนนแบบวัดเจตคติต่อการจัดการความดีของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 1 วิเคราะห์คะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีแบบมาตราส่วนประเมินค่า

5 ระดับ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีก่อนเข้าเรียน วิชาการจัดการความดีของกลุ่มตัวอย่าง

รายการคำถาม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1. คนทุกคนเป็นคนดี	3.61	1.01	เห็นด้วย ระดับมาก
2. คนดีต้องมาจากครอบครัวที่มีฐานะ	4.12	1.01	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก
3. คนดี คือ บุคคลที่กระทำสิ่งใดต้องหวัง ผลตอบแทน	4.19	0.84	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก
4. การจับสุนัขจรจัดไปปล่อยวัดให้พระเลี้ยง ถือเป็นการสร้างความดี	4.24	0.82	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก
5. การช่วยปิดบังความผิดของเพื่อนเป็นการ กระทำความดีชนิดหนึ่ง	3.81	0.74	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก
6. คนที่ไม่นับถือศาสนาใดเลยเป็นคนไม่ดี	3.90	0.96	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก
7. คนดีต้องเป็นคนมีชื่อเสียงในวงสังคม	4.37	0.81	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก

8. คนที่มีความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เป็นคนดี	4.48	0.61	เห็นด้วย ระดับมาก
9. คนดี คือ คนที่ชอบทำสิ่งต่างๆ	3.07	0.70	เห็นด้วย ระดับปานกลาง
10. คนดี คือ คนที่ชอบช่วยเหลือคนอื่นเสมอ	4.10	0.74	เห็นด้วย ระดับมาก
11. คนดี คือ คนที่ยกมือไหว้พระเสมอ	2.67	0.88	ไม่เห็นด้วย ระดับน้อย
12. คนดี คือ คนที่ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น	4.15	0.74	เห็นด้วย ระดับมาก
13. ความเกรงใจเป็นคุณสมบัติของคนดี	4.16	0.71	เห็นด้วย ระดับมาก
14. คนดี คือ คนที่เชื่อเรื่องเวรกรรม	3.33	0.98	เห็นด้วย ระดับปานกลาง
15. การทำความดีต้องรอโอกาสที่ เหมาะสมเท่านั้นจึงสามารถกระทำได้	4.10	0.80	เห็นด้วย ระดับมาก
เฉลี่ยรวม	3.84	0.82	ระดับมาก

จากตารางที่ 1 พบว่านักศึกษามีเจตคติต่อการจัดการความดี ดังนี้ มีความคิดเห็น
ว่าคนที่มีความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นเป็นคนดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.48 หมายถึง เห็นด้วยใน
ระดับมาก รองลงมาคนดีต้องเป็นคนที่มีชื่อเสียงในวงสังคม มีค่าเฉลี่ย 4.37 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
ในระดับมาก และคนดีคือ คนที่ยกมือไหว้พระเสมอ มีค่าเฉลี่ย 2.67 หมายถึง ไม่เห็นด้วยในระดับ
น้อย

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความหมายของแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีหลังเข้าเรียน วิชาการจัดการความดีของกลุ่มตัวอย่าง

รายการคำถาม	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ความหมาย
1. คนทุกคนเป็นคนดี	4.10	0.70	เห็นด้วย ระดับมาก
2. คนดีต้องมาจากครอบครัวที่มีฐานะ	4.28	0.71	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก
3. คนดี คือ บุคคลที่กระทำสิ่งใดต้องหวัง ผลตอบแทน	4.51	0.70	ไม่เห็นด้วย ระดับมากที่สุด
4. การจับสุนัขจรจัดไปปล่อยวัดให้พระเลี้ยง ถือเป็นการสร้างความดี	4.24	0.78	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก
5. การช่วยปิดบังความผิดของเพื่อนเป็นการ กระทำความดีชนิดหนึ่ง	4.04	0.75	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก
6. คนที่ไม่นับถือศาสนาใดเลยเป็นคนไม่ดี	4.15	0.72	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก
7. คนดีต้องเป็นคนมีชื่อเสียงในวงสังคม	4.52	0.79	ไม่เห็นด้วย ระดับมากที่สุด
8. คนที่มีความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเอง และผู้อื่นเป็นคนดี	4.54	0.56	เห็นด้วย ระดับมากที่สุด
9. คนดี คือ คนที่ชอบทำสิ่งต่างๆ	4.01	0.73	เห็นด้วย ระดับมาก
10. คนดี คือ คนที่ชอบช่วยเหลือคนอื่น เสมอ	4.31	0.58	เห็นด้วย ระดับมาก
11. คนดี คือ คนที่ยกมือไหว้พระเสมอ	3.88	0.71	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก
12. คนดี คือ คนที่ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น	4.22	0.65	เห็นด้วย ระดับมาก
13. ความเกรงใจเป็นคุณสมบัติของคนดี	4.37	0.62	เห็นด้วย ระดับมาก
14. คนดี คือ คนที่เชื่อเรื่องเวรกรรม	3.91	0.71	เห็นด้วยระดับ ปานกลาง

15. การกระทำความดีต้องรอโอกาสที่ เหมาะสมเท่านั้นจึงสามารถกระทำได้	4.31	0.70	ไม่เห็นด้วย ระดับมาก
เฉลี่ยรวม	4.23	0.69	ระดับมาก

จากตารางที่ 2 พบว่าหลังจากนักศึกษาเรียนวิชาการจัดการความดี นักศึกษามีเจตคติต่อการจัดการความดี ดังนี้ มีความคิดเห็นว่าคุณที่มีความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่นเป็นคนดีมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.54 หมายถึง เห็นด้วยในระดับมากที่สุด รองลงมามีความเห็นว่าคนดีต้องเป็นคนที่มีชื่อเสียงในวงสังคม มีค่าเฉลี่ย 4.52 หมายถึง ไม่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีความคิดเห็นว่าคุณดี คือ บุคคลที่กระทำสิ่งใดหวังผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ย 4.51 หมายถึง ไม่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงก่อนเข้าเรียน วิชาการจัดการความดี

นักศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	p-value
ชาย	28	3.88	.299	.921
หญิง	39	3.89	.291	

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษาชาย ($\bar{X} = 3.88$) และนักศึกษานหญิง ($\bar{X} = 3.89$) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าก่อนเข้าวิชาการจัดการความดีทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษานหญิง มีเจตคติต่อการจัดการความดีในระดับที่เท่ากัน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการ
ความดีของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงหลังเข้าเรียน วิชาการจัดการความดี

นักศึกษา	n	\bar{X}	S.D.	p-value
ชาย	28	4.19	.384	.377
หญิง	39	4.26	.283	

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการ
ความดีของนักศึกษาชาย ($\bar{X} = 4.19$) และนักศึกษาหญิง ($\bar{X} = 4.26$) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าหลังจากเข้าเรียนวิชาการจัดการความดี นักศึกษาชายและ
นักศึกษาหญิงมีเจตคติต่อการจัดการความดีในระดับที่เท่ากัน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียน วิชาการจัดการความดีของกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษา	ก่อนเข้าเรียน			หลังเข้าเรียน			p-value
	n	\bar{X}	S.D.	n	\bar{X}	S.D.	
ชาย	28	3.88	.299	28	4.19	.384	.001
หญิง	39	3.89	.291	39	4.26	.283	.000

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่านักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิงมีค่า p - value น้อยกว่า .05 จึงสรุปได้ว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษาชาย ก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียน นักศึกษาหญิงก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเมื่อนักศึกษาได้เรียนวิชาการจัดการความดีแล้วทำให้มีเจตคติต่อการจัดการความดีสูงขึ้น

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียน วิชาการจัดการความดีของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	t	p-value
ก่อนเข้าเรียน	67	3.89	.292		
หลังเข้าเรียน	67	4.23	.382	6.99	.000

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าเรียน และหลังเข้าเรียนวิชาการจัดการความดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการเข้าเรียนวิชาการจัดการความดีทำให้นักศึกษามีเจตคติต่อการจัดการความดีสูงขึ้น

ตอนที่ 2 วิเคราะห์แบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการจัดการความดี เพื่อแปลค่าร้อยละเป็นเจตคติที่ถูกต้องและเจตคติที่ผิด

ตารางที่ 7 แสดงค่าร้อยละความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการจัดการความดีที่ถูกและผิด ก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียน วิชาการจัดการความดี

รายการคำถาม	ก่อนเข้าเรียน		ความหมาย	หลังเข้าเรียน		ความหมาย
	เจตคติที่ถูกต้อง (ร้อยละ)	เจตคติที่ผิด (ร้อยละ)		เจตคติที่ถูกต้อง (ร้อยละ)	เจตคติที่ผิด (ร้อยละ)	
1. ถ้าเห็นสุนัขที่เราเลี้ยงไปกัดกับสุนัขของคนอื่น เราช่วยเหลือสุนัขด้วยการสาตน้ำ ถือว่าเป็นการทำความดี	77.61	22.39	ปานกลาง	74.63	25.37	ปานกลาง
2. การข้ามถนนตรงทางม้าลายในบริเวณที่มีสะพานลอยถือเป็นการกระทำที่ถูกต้อง	59.70	40.30	น้อย	34.33	65.67	น้อย
3. “คนที่รู้หลบเป็นปีกรู้หลีกเป็นหาง” เป็นคนฉลาดสามารถอยู่รอดในสังคม	23.88	76.12	ปานกลาง	14.93	85.07	มาก
4. คนดี คือ คนที่เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ	89.55	10.45	มาก	82.09	17.91	ปานกลาง
5. ผู้หญิงที่ทำแท้งทุกคนเป็นคนไม่ดี	65.67	34.33	น้อย	79.10	20.90	ปานกลาง
6. คนที่กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยกับบุคคลทุกระดับ เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง	11.94	88.06	มาก	5.97	94.03	มาก
7. ขอตานทุกคนเป็นคนไม่ดี	95.52	4.48	มาก	97.01	2.99	มาก
8. คนดีตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้	80.60	19.40	ปานกลาง	86.57	13.43	มาก
9. คนที่คิดจะทำร้ายคนอื่น แต่ไม่ได้ลงมือกระทำถือว่าเป็นคนไม่ดี	86.57	13.43	มาก	68.66	31.34	ปานกลาง
10. คนดีพระยอมคุ้มครองเสมอ	82.09	17.91	ปานกลาง	89.55	10.45	มาก
11. คนที่ไม่ยอมรับความผิดของตนเองเป็นคนไม่ดี	89.55	10.45	มาก	88.06	11.94	มาก
12. พุทธศาสนาเป็นศาสนาเดียวที่สอนให้บุคคลทำความดี	92.54	7.46	มาก	86.57	13.43	มาก
13. การกวาดถนนหน้าบ้านตนเองให้สะอาดไม่ใช่เป็นการทำความดี แต่เป็นเพียงความต้องการให้หน้าบ้านสะอาดเท่านั้น	43.28	56.72	น้อย	47.76	52.24	น้อย

14. บุคคลที่มีอาชีพทำงานช่วงเวลากลางคืนทุกคนเป็นคนไม่ดี	95.52	4.48	มาก	98.51	1.49	มาก
15. การปิดบังเรื่องร้ายแรงโดยที่ไม่ให้เจ้าตัวทราบถือเป็นการกระทำความดีแบบหนึ่ง	31.34	68.66	ปานกลาง	38.81	61.19	น้อย

จากตารางที่ 7 พบว่าก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียน วิชาการจัดการความดี นักศึกษามีเจตคติต่อการจัดการความดีในลักษณะทั้งถูกและผิด ดังนี้

ก่อนเข้าเรียน นักศึกษามีเจตคติต่อการจัดการความดีที่ถูก และผิด ในระดับมาก ปานกลาง และน้อยเป็นค่าร้อยละ

เจตคติต่อการจัดการความดีที่ถูก

ในระดับมาก

- ขอตานทุกคนเป็นคนไม่ดี (ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 95.52)
- บุคคลที่มีอาชีพทำงานช่วงเวลากลางคืนทุกคนเป็นคนไม่ดี (ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 95.52)
- พุทธศาสนาเป็นศาสนาเดียวที่สอนให้บุคคลทำความดี (ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 92.54)
- คนที่ไม่ยอมรับความผิดของตนเองเป็นคนไม่ดี (เห็นด้วย ร้อยละ 89.55)
- คนดีคือคนที่เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ (เห็นด้วย ร้อยละ 89.55)
- คนที่คิดจะทำร้ายคนอื่น แต่ไม่ได้ลงมือกระทำถือว่าเป็นคนไม่ดี (เห็นด้วย ร้อยละ 86.57)

ในระดับปานกลาง

- ถ้าเห็นสุนัขที่เราเลี้ยงไปกัดกับสุนัขของคนอื่น เราช่วยเหลือสุนัขด้วยการสาดน้ำ ถือว่าเป็นการทำความดี (เห็นด้วย ร้อยละ 77.61)
- คนดีตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ (เห็นด้วย ร้อยละ 80.80)
- คนดีพระยอมคุ้มครองเสมอ (เห็นด้วย ร้อยละ 82.09)

ในระดับน้อย

- การข้ามถนนตรงทางม้าลายในบริเวณที่มีสะพานลอย ถือเป็นการกระทำที่ถูกต้อง (เห็นด้วย ร้อยละ 59.70)
- ผู้หญิงที่ทำแท้งทุกคนเป็นคนไม่ดี (ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 65.67)

เจตคติต่อการจัดการความดีที่ผิด**ในระดับมาก**

- คนที่กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยกับบุคคลทุกระดับจัดเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง (เห็นด้วย ร้อยละ 88.06)

ในระดับปานกลาง

- การปิดบังเรื่องร้ายแรงโดยไม่ให้เจ้าตัวทราบถือเป็นการกระทำความดีแบบหนึ่ง (ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 68.66)

ในระดับน้อย

- การกวาดถนนหน้าบ้านตนเองให้สะอาดไม่ใช่เป็นการทำความดี แต่เป็นเพียงความต้องการให้หน้าบ้านสะอาดเท่านั้น (เห็นด้วย ร้อยละ 56.72)

หลังเข้าเรียน มีเจตคติต่อการจัดการความดีที่ถูก และผิด ในระดับมาก ปานกลาง และน้อยเป็นค่าร้อยละ

เจตคติต่อการจัดการความดีที่ถูก**ในระดับมาก**

- บุคคลที่มีอาชีพทำงานช่วงเวลากลางคืนทุกคนเป็นคนไม่ดี (ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 98.51)
- ขอทานทุกคนเป็นคนไม่ดี (ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 97.01)
- คนดีพระยอมคุ้มครองเสมอ (เห็นด้วย ร้อยละ 89.55)
- คนที่ไม่ยอมรับความผิดของตนเองเป็นตนเองเป็นคนไม่ดี (เห็นด้วย ร้อยละ 88.06)
- คนดีตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ (ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 86.57)
- พุทธศาสนาเป็นศาสนาเดียวที่สอนให้บุคคลทำความดี (ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 86.57)

ระดับปานกลาง

- ถ้าสุนัขที่เลี้ยงไว้ไปกัดกับสุนัขตัวอื่น แล้วแยกสุนัขออกจากกันโดยการเอาน้ำ สาด ถือว่าเป็นการทำความดี (เห็นด้วย ร้อยละ 74.63)
- คนดี คือ คนที่เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ (เห็นด้วย ร้อยละ 82.09)
- ผู้หญิงทำแท้งทุกคนเป็นคนไม่ดี (ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 79.10)
- คนที่คิดจะทำร้ายคนอื่น แต่ถ้าไม่ได้ลงมือกระทำถือว่าเป็นคนไม่ดี (เห็นด้วย ร้อยละ 68.66)

ระดับน้อย

- การกวาดถนนหน้าบ้านตนเองให้สะอาดไม่ใช่เป็นการทำความดี แต่เป็นเพียง ความต้องการให้หน้าบ้านสะอาดเท่านั้น (เห็นด้วย ร้อยละ 47.76)
- การปิดบังเรื่องร้ายแรงโดยที่ไม่ให้เจ้าตัวทราบถือเป็นการทำความดีแบบ หนึ่ง (ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 38.81)

เจตคติต่อการจัดการความดีที่ผิด

ในระดับมาก

- “คนที่รู้หลบเป็นปีกรู้หลีกเป็นหาง” เป็นคนฉลาดสามารถอยู่รอดในสังคม (เห็นด้วย ร้อยละ 85.07)
- คนที่กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยกับบุคคลทุกระดับเป็นคนที่มีความ เชื่อมั่นในตนเอง (เห็นด้วย ร้อยละ 94.03)

ระดับน้อย

- การข้ามถนนตรงทางม้าลายในบริเวณที่มีสะพานลอยถือเป็นการกระทำที่ ถูกต้อง (เห็นด้วย ร้อยละ 65.67)
- การกวาดถนนหน้าบ้านตนเองให้สะอาดไม่ใช่เป็นการทำความดี แต่เป็นเพียง ความต้องการให้หน้าบ้านสะอาดเท่านั้น (เห็นด้วย ร้อยละ 52.24)

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษา ก่อนเรียน และหลังเรียนวิชาการจัดการความดี ของนักศึกษาที่เรียนวิชาการจัดการความดี นำผลมาอภิปราย ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า ก่อนการเข้าเรียนวิชาการจัดการความดี นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีเจตคติต่อการจัดการความดีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังจากเข้าเรียนวิชาการจัดการความดีแล้ว ทั้งนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง ก็มีเจตคติต่อการจัดการความดีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดเจตคติต่อการจัดการความดีของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ก่อนเข้าเรียนวิชาการจัดการความดี มีค่าอยู่ระหว่าง 2.67 – 4.48 แต่หลังจากเข้าเรียนวิชาการจัดการความดีแล้ว มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.88 – 4.54 แสดงว่าหลังจากเข้าเรียนวิชาการจัดการความดีของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มสูงขึ้น และสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ค่าร้อยละของนักศึกษาที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับการจัดการความดี ซึ่งเมื่อแปลความหมายแล้ว ปรากฏว่านักศึกษามีเจตคติที่ถูกต้องต่อการจัดการความดีมากกว่าเจตคติที่ผิดต่อการจัดการความดี

การที่นักศึกษามีเจตคติต่อการจัดการความดีสูงขึ้น และถูกต้อง อาจจะเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของวิชาการจัดการความดี มีส่วนส่งเสริมให้นักศึกษามีเจตคติต่อการจัดการความดีสูงขึ้น เนื่องจากนักศึกษาได้กระทำความดีต่อผู้ด้อยโอกาส และผู้ยากไร้ในลักษณะต่างๆ กัน นอกจากนี้ยังได้เยี่ยมชมหน่วยงาน และองค์กรที่กระทำความดีเป็นประโยชน์ต่อสังคม สิ่งเหล่านี้ทำให้นักศึกษาได้ซึมซับความดี

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียน วิชาการจัดการความดี ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของนักศึกษาก่อนเข้าเรียนและหลังเรียนวิชาการจัดการความดี

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนวิชาการจัดการความดีมีเจตคติต่อการจัดการความดีสูงขึ้น
2. นักศึกษาหญิงและนักศึกษาชายที่เรียนวิชาการจัดการความดี มีเจตคติต่อการจัดการความดีไม่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการความดี ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 67 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดี ซึ่งมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเป็นแบบวัดการประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีข้อคำถามรวมทั้งหมด 15 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวก จำนวน 8 ข้อ และข้อคำถามทางลบ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเป็นแบบให้แสดงความคิดเห็นที่มีเจตคติต่อการจัดการความดีในลักษณะเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยให้ทำเครื่องหมายถูก (✓) ถ้าไม่เห็นด้วยให้ทำเครื่องหมายผิด (X) จำนวน 15 ข้อ และกำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์เป็นค่าร้อยละ เพื่อแปลความหมายเป็นเจตคติที่ถูกต้อง หรือเจตคติที่ผิด ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) วิชาการจัดการความดี และเมื่อเรียนครบ 13 สัปดาห์ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดี
2. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดี
3. ทดสอบสมมติฐานเพื่อหาความแตกต่างของคะแนนจากแบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดีของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ t - Test

ผลการวิจัย

1. ก่อนเข้าเรียนวิชาการจัดการความดี นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีเจตคติต่อการจัดการความดีไม่แตกต่างกัน
2. หลังเข้าเรียนวิชาการจัดการความดี นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีเจตคติต่อการจัดการความดีไม่แตกต่างกัน
3. หลังเข้าเรียนวิชาการจัดการความดี นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการจัดการความดีสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการวิจัยพบว่า เจตคติต่อการจัดการความดีมีแนวโน้มสูงขึ้น แสดงว่ากิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดให้กับนักศึกษามีส่วนที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีเจตคติสูงขึ้น

ในการเรียนการสอนวิชาการจัดการความดี เจตคติมีความสำคัญมาก ถ้านักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการจัดการความดี ก็จะเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียน และเป็นแนวทางให้นักศึกษาตั้งใจที่จะประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีงามที่สังคมยอมรับ ดังนั้นผู้สอนควรส่งเสริมให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการจัดการความดี โดยจัดกิจกรรมให้เหมาะสม เมื่อนักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการจัดการความดีแล้ว ก็จะปลูกฝังให้นักศึกษาเป็นคนดีได้ยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเจตคติและพฤติกรรมต่อคุณธรรมของนักศึกษาตามนโยบาย
คุณธรรมนำความรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารอ้างอิง

กมลรัตน์ หล้าสว่างศรี. 2528. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร:

ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีราชา.

กรมศาสนา, กระทรวงวัฒนธรรม. 2550. เอกสารประกอบการประชุมคณะรัฐมนตรี: ขอ

ความเห็นชอบหลักการ และการนำไปสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร.

บุญเรียง ขจรศิลป์. 2530. วิธีวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : พิสิกส์เซ็นเตอร์.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526. ทศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย,

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ประชุมสุข อาชวอำรุง และคณะ. 2519 การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา, กรุงเทพมหานคร:

ไทยวัฒนาพานิช.

ประเวศ วะสี แผนที่คนดี Retrieved: April 7, 2010, from

<http://www.semsikkha.org/sekhiyadham/index.php>

พรรณี ช. เจนจิต. 2522. จิตวิทยาการเรียนการสอน: กรุงเทพมหานคร : วรุฒิกการพิมพ์

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม Retrieved: April 7, 2010, from <http://gotoknow.org/profile/paiboon>

วิไลลักษณ์ สายเสน่ห์ และรอบทิศ ไวยสุศรี. องค์รวมแห่งชีวิต (เอกสารประกอบการสอน)

Retrived : January 7, 2010, from <http://www.dpu.ac.th/artsciences/>

สุชา จันท์เอม. 2527. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2530. การพัฒนาแบบวัดผู้มี

ความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์: แบบวัดเจตคติทางวิทยาศาสตร์. รายงาน

การประเมินผลสาขาวิจัยและประมวลผล, สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี, กระทรวงศึกษาธิการ.

สุภาพ วาดเขียน. 2525. **มาตรฐานและประเมินผลพฤติกรรม**. กรุงเทพมหานคร:
ภาควิชาวิจัยการศึกษา, ละครศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. 2548 **รายงานการวิจัย การ
สังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญตั้งแต่
พ.ศ. 2542 – 2547** ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร.

Retrieved: April 7, 2010, from <http://computer.act.ac.th/education/eq/detail21.html>

Robbins, S.P. 1983. **Organization Behavior Controversies and Application**. New
Jersey:Prentic-Hall, Inc.

DRPU

ภาคผนวก

แบบวัดเจตคติที่มีต่อการจัดการความดี

แบบวัดเจตคติวิชาการจัดการความดี

ชื่อ - สกุล..... เลขทะเบียน

คณะ..... สาขา.....

คำชี้แจง

1. แบบวัดชุดนี้ต้องการทราบเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการความดี สำหรับนักศึกษาที่เข้าเรียนวิชาการจัดการความดี

2. แบบวัดเจตคติมี 2 ตอน ให้นักศึกษาอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างถี่ถ้วน

ตอนที่ 1 ให้เขียนเครื่องหมายถูก (✓) ลงในตารางแสดงความคิดเห็นให้ตรงกับความรู้สึก

ตอนที่ 2 ให้เขียนเครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อความที่เห็นด้วย และทำเครื่องหมาย (✕) หน้าข้อความที่ไม่เห็นด้วย

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการความดี

รายการ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1. คนทุกคนเป็นคนดี					
2. คนดีต้องมาจากครอบครัวที่มีฐานะ					
3. คนดี คือ บุคคลที่กระทำสิ่งใดต้องหวัง ผลตอบแทน					
4. การจับสุนัขจรจัดไปปล่อยวัดให้พระเลี้ยง ถือเป็นการถือเป็นการสร้างความดี					
5. การช่วยปิดบังความผิดของเพื่อนเป็นการ กระทำความดีชนิดหนึ่ง					
6. คนที่ไม่นับถือศาสนาใดเลยเป็นคนไม่ดี					
7. คนดีต้องเป็นคนมีชื่อเสียงในวงสังคม					
8. คนที่มีความซื่อสัตย์ทั้งต่อตนเองและผู้อื่น เป็นคนดี					
9. คนดี คือ คนที่ชอบทำสิ่งต่างๆ					
10. คนดี คือ คนที่ชอบช่วยเหลือคนอื่น เสมอ					
11. คนดี คือ คนที่ยกมือไหว้พระเสมอ					
12. คนดี คือ คนที่ไม่กล่าวร้ายผู้อื่น					
13. ความเกรงใจเป็นคุณสมบัติของคนดี					
14. คนดี คือ คนที่เชื่อเรื่องเวรกรรม					
15. การกระทำความดีต้องรอโอกาสที่ เหมาะสมเท่านั้นจึงสามารถกระทำได้					

ตอนที่ 2 ให้นักศึกษาพิจารณาข้อความต่อไปนี้โดยทำเครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อความที่เห็น
ด้วยและทำเครื่องหมายผิด (X) หน้าข้อความที่ไม่เห็นด้วย พร้อมกับให้เหตุผลว่า
ทำไมจึงไม่เห็นด้วย

..... 1. ถ้าเห็นสุนัขที่เราเลี้ยงไปกัดกับสุนัขของคนอื่น เราช่วยเหลือสุนัขด้วยการสาธน้ำ ถือว่า
เป็นการทำความดี

.....

- 2. การข้ามถนนตรงทางม้าลายในบริเวณที่มีสะพานลอย ถือเป็นการกระทำที่ถูกต้อง
.....
- 3. “คนที่รู้หลบเป็นปีก รู้หลีกเป็นหาง” เป็นคนฉลาดสามารถอยู่รอดในสังคม
.....
- 4. คนดี คือ คนที่เชื่อเรื่องบาปบุญคุณโทษ
.....
- 5. ผู้หญิงที่ทำแท้งทุกคนเป็นคนไม่ดี
.....
- 6. คนที่กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยกับบุคคลทุกระดับ เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง
.....
- 7. ขอทานทุกคนเป็นคนไม่ดี
.....
- 8. คนดีตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้
.....
- 9. คนที่คิดจะทำร้ายคนอื่น แต่ไม่ได้ลงมือกระทำถือว่าเป็นคนไม่ดี
.....
- 10. คนดีพระยอมคุ้มครองเสมอ
.....
- 11. คนที่ไม่ยอมรับความผิดของตนเองเป็นคนไม่ดี
.....
- 12. พุทธศาสนาเป็นศาสนาเดียวที่สอนให้บุคคลทำความดี
.....
- 13. การกวาดถนนหน้าบ้านตนเองให้สะอาดไม่ใช่เป็นการทำความดี แต่เป็นเพียงความต้องการให้หน้าบ้านสะอาดเท่านั้น
.....
- 14. บุคคลที่มีอาชีพทำงานช่วงเวลากลางคืนทุกคนเป็นคนไม่ดี
.....
- 15. การปิดบังเรื่องร้ายแรงโดยที่ไม่ให้เจ้าตัวทราบถือเป็นการทำความดีแบบหนึ่ง
.....